

465.

**Rozporządzenie Ministra Skarbu
w porozumieniu z Ministrami Przemysłu
i Handlu oraz Sprawiedliwości**

z dnia 21 czerwca 1923 r.

o wprowadzeniu przymusu inkasowania należności zagranicznych za wywiezione towary za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

Na podstawie ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. № 25 poz. 154) zarządza się co następuje:

§ 1. Inkasowanie całkowitych należności za wywożone z Polski w celach handlowych towary, bez względu na to, czy transport ich odbywa się koleją, statkiem, czy drogą kołową, dozwolone jest tylko za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, lub banków, którym rzeczona instytucja w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu powierzy czynności zastępcze. Zarządzenie powyższe odnosi się do wszelkich towarów, niezależnie od tego, czy wywóz ich przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej jest

zabroniony, lub nie, na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. № 79, poz. 527). Obowiązkowi temu nie podlegają jedynie towary, wywożone w bagażu ręcznym.

§ 2. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, względnie banki zastępcze, waluty obce, wpływające z eksportu, będą trzymały na rachunkach walutowych. Rachunki powyższe, bez względu na rodzaj waluty, pozostają nienaruszalną własnością eksporterów, którzy mogą niemi dysponować na zasadach, określonych przez rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 11 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 26, poz. 156). Natomiast sprzedaż waluty, pochodzącej z eksportu, dozwoloną jest tylko na jednej z giełd krajowych za pośrednictwem banku zastępczego, w którym dany rachunek jest prowadzony. Powyższe nie odnosi się do waluty, która ma być sprzedaną Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej na zasadzie przepisów dla towarów, zakazanych do wywozu, albo na zasadzie specjalnej umowy między eksporterami i rządem.

§ 3. Banki zastępcze mają obowiązek trzymać stale na rachunku walutowym własnym w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej nie mniej niż 60% każdorazowego zapasu walut obcych, posiadanych przez nie na rachunkach walutowych eksporterów.

§ 4. Przekroczenie powyższych przepisów pociąga kary i konfiskaty, przewidziane w ustawie z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 25, poz. 154)

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*